

FRÁ PRESTASKÚLA TIL BÓKAÚTGÁVU Í TANZANIA

HJÚNINI **ANNE-LENE OG PETER O. K. OLOFSON** HAVA SEINASTU **10**
ÁRINI VIRKAÐ Í **TANZANIA**, OG Í FEBRUAR FARA TEY **AFTUR** TIL **AFRIKA**,
HAR **NÝGGJ UPPGÁVA** BÍÐAR Í NÁND AV **KILIMANJARO**

SAMRØÐA

Eyðun Klakstein
eydun@sosialurin.fo

Einaferð var hann tann umstríddi prestur in í føroysku fólkakirkjuni. Hansara meiningar vóru stundum upp á tvørs hjá teimum, sum leiddu Fólkakirkjuna, og hetta gjørdi hann til ein profil í samfelagsjakinum.

Peter O. K. Olofson kom í 1989 til Føroya at virka sum prestur í Fuglafirði. Har varð hann verðandi til februar í 2000, tá ið hann fór úr starvinum. Eftir tað búði hann eina tíð í Klaksvík, til leiðin í 2004 varð lögð til Tanzania at starvast á einum prestaskúla í Mbeya.

Har hava Peter O. K. Olofson og konan Anne-Lene virkað síðani, og eftir eina tíð heima fara tey eftir ársskiftið avstað aftur til Afrika, har ein nýggj uppgáva bíðar teimum har norðuri í Tanzania.

– Vit trívast væl í Tanzania og kenna okkum heima har, og vit hava ongar ætlanir um at gevast við okkara arbeiði fyribils, sigur Peter O. K. Olofson.

Hann og konan hava øll hesi 10 árini árinum havt útgangsstað í Klaksvík, haðani tey so eru útsend av Luthers Missonsforening og Kristiligt Missi-

ónsfelag. Men av praktiskum ávum flyta tey í hesum døgum bústað til Danmarkar, har tey hava keypt hús á Falster.

Menn eru prestar

Fyrstu fýra árini í Tanzania starvaðust Anne-Lene og Peter á einum universiteti í Mbeya, har Peter undirvísti komandi prestum í teologi, og Anne-Lene leiddi eina eitt ára útbúgving av prestakonum.

– Fyri seks árum síðani fingi vit sum uppgávu at uppbyggja ein nýggjan prestaskúla í býnum Sumbawanga, og tað hava vit tikist við til nú, tey lokalu eru til reiðar at yvirtaka skúlan og føra hann víðari, sigur Peter O. K. Olofson.

Hann hevur undirvíst í teologi, meðan Anne-Lene umfamt at undirvísa prestakonum, eisini undirvísti prestunum í enskum máli.

Á prestaskúlanum í Sumbawanga fingi prestar og sonevndir evangelistar útbúgving. Ein prestur í Tanzania kann hava upp í 15 samkomur undir sær, og tí leiða evangelistar einstøku samkomurnar.

Og skuldi nakar ivast, so vóru tað bert menn, ið lósu til prest á prestaskúlanum hjá Olofson.

– Í vesturheiminum er tendensurin tann, at skilnaður ímillum mann og konu verður kallaður diskriminátión,

og tað skapar eitt alt meira kynleyst samfelag, har fólk eru persónar og ikki menn og kvinnur. Soleiðis er ikki í Tanzania, tí har vita tey, at menn og kvinnur hava sama virðið, men ymiskar uppgávur. Ein maður er ein maður, og ein kvinna er ein kvinna, sigur Peter O. K. Olofson.

Sjónligur kristidómur

Talið á kristnum fólki í Tanzania hevur verið sera nógv vaksandi seinastu mongu árini, og í dag verður mett, at millum 50 og 60 prosent av íbúgvunum eru kristnir. Og sambært Olofson-hjúnunum er tað nakað, sum veruliga merkest í samfelagnum.

– Gud er við í øllum, sum tey gera. Bara tey skula hava ein temunn ella eina kola, so takka tey Gudi fyri, áðrenn tey fáa sær. Er onkur trupulleiki, siga tey, at tey fara at biða Jesus um at hjálpa teimum við trupulleikanum. Soleiðis er tað í øllum viðurskiftum í gerandisdegnum, og tað er ein kristindómur, sum vit kunnu læra nakað av, sigur Anne-Lene Olofson.

– Tað eru í grundini afrikanarar, sum skulu hjálpa okkum í vesturheiminum at finna aftur til kristnu trúnnu, sigur Peter O. K. Olofson.

– Í Tanzania er tað givið, at Gud er

Gud og hevur maktina. Tey trúgva, at Gud stýrir øllum, og tey ynskja at gera tað, sum Gud vil. Í vesturheiminum verður Gud alt meira koyrdur út á eitt síðuspor, og her í Føroyum kunnu vit

Peter og Anne-Lene í hátíðarklæðum á prestaskúlanum
PRIVATMYND